

Αυστραλιανό μπούμερανγκ στήν ελληνική πολιτική

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Αισθάνομαι ικανοποίηση διαβάζοντας σε μία ανάλυση περί του μηνύματος των δημοσκοπήσεων στην «Καθημερινή» της 17ης Δεκεμβρίου την εκτίμηση ότι «οί πολίτες μοιάζουν να μη συγκρίνουν τη σημερινή Κυβέρνηση με την αντιπολίτευση, αλλά τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με την προηγούμενη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ». (Με τις προηγούμενες, στον πληθυντικό, θά ήταν σωστότερο). Υπάρχει και μία άλλη εκτίμηση από υπεύθυνο στέλεχος εταιρείας δημοσκοπήσεων, ο οποίος λέει: «Δέν έχει ξανασυμβεί ποτέ στο πρόσφατο παρελθόν ή 'Αξιοματική' Αντιπολίτευση να μὴν κερδίζει στις έρευνες στά 2/3 μᾶς τετραετίας. (Αὐτό ὀφείλεται στό ὅτι) τό ΠΑΣΟΚ δέν ἔχει ἀπαντήσει στό ἀπλοϊκό ἐρώτημα γιατί ἐπιθυμεί νά ξαναψηφισθεῖ... Οἱ πολίτες... ἔξακολουθοῦν νά τό ἀντιμετωπίζουν ὡς μία λύση τοῦ παρελθόντος πού τή ζήσαμε καί τήν ἀπορρίψαμε».

Τήν ικανοποίηση μου προκαλεῖ τό γεγονός ὅτι οἱ δημοσκοπήσεις ἐπιβεβαιώνουν μία δική μου ἐκτίμηση (ἐπαγωγική μάλλον παρά διασθητική) ὅτι τό παρελθόν τοῦ ΠΑΣΟΚ ὡς Κυβερνήσεως βαρύνει πάνω στήν ἀξιολόγηση τῆς χρησιμότητάς του ὡς ἐναλλακτικῆς πολιτικῆς λύσεως. Σέ ἄρθρο μου, τό ὁποῖο ἐδημοσιεύθηκε στήν «Ἔστια» τῆς 24ης Ἰανουαρίου ἐφέτος, ἔγραφα: «Τό πῶ ἐξοργιστικό εἶναι, οἱ Πασόκοι νά τό παίζουν ἐξωγήνητοι, σάν νά ἔφθασαν σήμερα ἀπό ἄλλον πλανήτη. Ἐξί χιλιάδες ἐξακόσιες δώδεκα ἡμέρες (... καί νύχτες) διακυβερνήσεως, καί μάλιστα κακῆς διακυβερνήσεως, δέν σβήνονται μέ μπλάνκο, δέν διαγράφονται ἀπό τά κατάστιχα τῆς Ἰστορίας. Τό σημερινό ΠΑΣΟΚ κουβαλάει βαρῦτατα προπατορικά ἄμαρτήματα, ἢ ἀπαλλαγῆ ἀπό τά ὁποῖα δέν εἶναι εὐκολή ὑπόθεση. Ἀπαιτεῖται μεταμέλεια, εὐκρίνεια καί χρόνος». Πρέπει νά παρουσιασθεῖ ἐνώπιον τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ μέ νέο πρόσωπο καί μέ νέα πρόσωπα, ὄχι τά ἴδια καί τά ἴδια, τετριμμένα ἀπό τίς δεκαετίες τοῦ '80 καί τοῦ '90.

Τό πρόβλημα μέ τό ΠΑΣΟΚ γιά τῶ ΠΑΣΟΚ εἶναι πῶς δέν ἐννοεῖ νά καταλάβει ἢ δέν μπορεῖ νά τό χωνέψει ὅτι πρέπει νά ζητήσει συγγνώμη ἀπό τόν ἐλληνικό λαό γιά τόν ἐκφραλισμό τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, γιά τήν καταβαράθρωση τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας καί γιά τόν βιασμό τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας, κακά τῶν ὁποῖων ὑπῆρξε γενεσιουργός δύναμη καί θαλπερό περιβάλλον.

Ἀκοῦστε ἀπάντηση: «Ἄν κερδίσαμε τίς ἐκλογές τό 2004, δέν θά χάναμε τό τεράστιο κεφάλαιο πού κληροδοτήθηκε ἀπό τίς προηγούμενες κυβερνήσεις». (Συνέντευξη Γ. Παπανδρέου στήν «Κυριακάτικη Ἐλευθεροτυπία», 17 Δεκεμβρίου). Εἶναι προφανές ὅτι ὁ ἄνθρωπος ζήστά σύννεφα συνδιαλεγόμενος μέ τόν νεφεληγερέτη Δία. Δέν ἔχουν ἀντιληφθεῖ ἢ δέν θέλουν νά καταλάβουν ὅτι ἀπό τοὺς πολίτες ἀντιμετωπίζονται ὡς τό κακό παρελθόν, ὅτι ἐδοκιμάσθηκαν καί ἀποδοκιμάσθηκαν. Τό τεράστιο κεφάλαιο πού κληροδοτήθηκε! Στήν οἰκονομία, μᾶ καί ἐμεῖς δέν μποροῦμε νά συμφωνήσουμε μεταξύ μας, ἢ γνώμη ὄλων τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μέ τήν χώρα μας, μέ πρώτη τήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση, εἶναι ὅτι ἢ κατάσταση τό 2004 ἦταν κακή, κάκιση, καί ὅτι στά δύο-μῆς χρόνια ἀπό τότε ἔχει πραγματοποιηθεῖ σημαντική πρόοδος καί βελτίωση στήν ἀνάπτυξη, τή δημοσιονομική κατάσταση, τήν παραγωγή, τίς ἐξαγωγές, τήν ἀνεργία.

ΕΣΤΙΑ

23 ΔΕΚ. 2006

44

Στά ἐθνικά θέματα ἢ Ἑλλάς παίζει τόν ρόλο τῆς μέσοβαρότητας καί ἀξιοπρέπεια ἐπιτυγχάνοντας ἀξιοσημείωτα ἀποτελέσματα στήν προάσπιση τῶν συμφερόντων τῆς χώρας. Τήν παιδεία τήν εἶχε κυριολεκτικά διαλύσει τό ΠΑΣΟΚ. Τό τεράστιο κεφάλαιο πού κληροδοτήθηκε τό βλέπουμε καθημερινά στοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσας καί ἄλλων πόλεων. Ἐπιχειροῦνται τώρα, μέ τρομακτική ἀντίδραση τοῦ ἴδιου τοῦ ΠΑΣΟΚ, τοῦ Συνασπισμοῦ καί τοῦ ΚουΚουΕ (τῶν ἀντιδραστικῶν καί συντηρητικῶν δυνάμεων στήν κοινωνία μας) βήματα ἐξυγίανσεως καί ἐκσυγχρονισμοῦ. Κάτι πᾶει νά γίνει, κάτι ἀλλάξει. Μικραίνει ὁ ρόλος ἑνός ὑπερτροφικοῦ, διανοητικά καί τεχνολογικά ὑστεροῦντος κράτους. Ἀνοίγουν κάποια παράθυρα πρὸς ἕνα πῶ φιλελεύθερο μέλλον.

Λέει σέ ἄλλο σημείο ὁ κ. Γιῶργος Παπανδρέου: «Ὅταν δημιουργήσαμε ἰσχυροὺς δήμους καί κοινότητες μέ τόν Καποδίστρια». (Σημείωση: Ὁ «Καποδίστριας» κατήργησε τίς κοινότητες συγχωνεύοντάς τες σέ δήμους). «Ἐτσι βεβιασμένα καί ἀπαράσκευα, ὅπως ἔγινε ἡ μεταρρύθμιση, ὀδήγησε σέ μιά παράλληλη πρὸς τό κράτος νέα ἀλυσίτη καί ἀνίκανη ἐξουσία πού πρωταγωνιστεῖ σέ κοτζαμπασίδικη μικροπολιτική καί διαφθορά, σύμφωνα μέ πρόσφατες διαπιστώσεις τοῦ Συνηγόρου τοῦ Πολίτη καί μέ πῶ πρόσφατη ἔκθεση τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνηγόρου».

Ἐχει ἐνδιαφέρον, ὄχι ἀπλῶς φιλολογικό, ὅτι ἡ ἀντιπολιτευτική «στρατηγική» τοῦ ΠΑΣΟΚ, χαρακτηῖσα ἀσφαλῶς ὕστερα ἀπό ἐπιτόνη προσπάθεια μέ βάση σοβαρές γνώμες, ἀναλύσεις, μελέτες, θέτει ὡς βασικό τῆς στόχου τόν πρωθυπουργό, τόν κ. Κώστα Καραμανλή. Τόσον ὁ κ. Παπανδρέου ὅσο καί οἱ ἄλλοι λάλοι τοῦ «κινήματος» καταλήγουν πάντα στήν εὐθύνη τοῦ Καραμανλή, ὁ ὁποῖος παρ' ὄλο πού, κατ' αὐτούς, εἶναι ἀπὸν ἀπὸ τό Μέγαρο Μαξίμου, εἶναι ὁ αἴτιος ὄλων τῶν δεινῶν πού ἔχουν ἐπιπέσει κατὰ τῆς χώρας. Καλά δέν τοὺς ὑπενθυμίζει κάποιος δικός τους (ἐγὼ θά τό κάμω:) τήν ρήση ἀπό τίς πράξεις τῶν Ἀποστόλων «... σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν»; Δέν κλωτοῖς πάνω σέ αἰχμηρά καρφιά. Εἶναι ματαιοπονία νά χτυπᾶς τόν Καραμανλή, ὅταν (δέν ἔχει σημασία ὁ λόγος) εἶναι πανίσχυρος, ἄτρωτος γιά τήν κοινή γνώμη. Ἡ ἐπίθεση, οἱ κατηγορίες, οἱ αἰτιάσεις ἐπιστρέφουν σέ ἐσέ. Εἶναι ἡ κλασική περίπτωση αὐτοῦ πού λέμε καί ἐμεῖς, παρμένο ἀπό τοὺς Ἀβοριγίνες τῆς Αὐστραλίας, μπούμερανγκ (αἰχμηρό ὄπλο τῶν ἰθαγενῶν τῆς Αὐστραλίας, πού ἔχει τήν ιδιότητα νά ἐπιστρέφει στό σημείο ὀφρως).